

चिरं क्लिशित्वा मर्माविद्रामोविलुभितस्रवं । शब्दा
यमानमव्यासीत् भयदं क्षणदाचरं ॥ ५२ ॥

ज०म० चिरम् । रामः क्षणदाचरस्यारीचमव्यासीत् विद्ववान् व्यधे
लुङि हलन्तलक्षणावृद्धिः मर्माविद्रामः मर्माणि विध्यतीति क्लिप्
नहि वृत्तीत्यादिना पूर्वपदस्य दीर्घत्वं चिरं क्लिशित्वा महान्तङ्का
लमायस्य अत्यन्तसंयोगे द्वितीया क्लिशः क्लानिष्ठयोरिति विक
ल्पेनेट् तत्र रलोऽप्युपधादिति कित्वविकल्पे मृडमृदेत्यादिना
कित्वं विलुभितस्रवं व्याकुलितगमनं लुभोविमोहन इतीट् विमो
हनं व्याकुलीकरणम् शब्दायमानं शब्दकुर्वाणं शब्दवैरेति
क्वड् भयदन्निशाचरं शब्दविशेषणं वा ॥ ५२ ॥

भ० चिरमित्यादि । रामश्चिरकालं क्लिशित्वा आन्तोभूत्वा
भयदायकं क्षणदाचरं तं राक्षसं अव्यासीत् व्यधोताडे टी
पूक्लिशुदितइम् इति क्लिशेः पक्षे इम् सेमचुधेत्यादौ क्लिशवर्जं
नात् न गुणः मर्माणि विध्यतीति क्लिप् जिः वीरुहो धङ्काविति
दीर्घनिर्देशात् क्वचित् क्विन्ते पूर्वपददीर्घत्वं स्यादिति सूचितं
आङ्पूर्वस्य रूपं वा मर्मावित् मर्मज्ञो वा वेत्ते रूपं विलुभितस्रवं
मर्माताडनात् व्याकुलगतिं लुभश्च विमोहने विमोहनं व्याकुलीक
रणं चुधवसपूजेत्यादिना इम् शब्दायमानं शब्दं कुर्वाणं शब्द
सुखकष्टादेरिति क्लः भयदमिति मृगस्य शब्दक्रियाया ता विशे
षणं ॥ ५२ ॥

श्रुत्वा विस्फूर्जयुप्रख्यं निनादं परिदेविनी । मत्वा
कष्टश्रितं रामं सौमित्रिं गन्तुमैजिहत् ॥ ५३ ॥